

உ

கணபதி துணை.

சிதம்பரம் பச்சககதைபர்மடத்துச்
சென்னமல்லையர் அருளிச்செய்த

சிவசிவவெண்பாவும்,

திருவாவடுதுறை

சிவஞானகவாமிகள் அருளிச்செய்த

சே ர டே ம ச ர்

முதுமொழிவெண்பாவும்.

இவை

சிதம்பரம்

அ. இரத்தநசபாபதிமுதலியாரால்

செனனாபட்டணம்.

வித்தியாநுபாடனபநநிரதாலை நில

அச்சித்ததிட்டிக்கப்பட்டன.

சாவசிததுஸ்ரீ யாகழிநீர்

(Copyright Reserved)

உ

கணபதி துணை.

சிவசிவவெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழிவெண்பாவும்.

காப்பு.

தெள் ஓலகநீதிசிவசிவாவென்றுதிரு
வள் ஓவார்வெண்பாவால்வழுத்துறவெற்—குள்ள துணை
கந்தனிலிராமுனகைமேவியகருணைத்
தந்திமுகன்செம்பதுடத்தாள்.

மதுவளரும்புஞ்சடிமல்குசோமேசர்
முதுமொழிவெண்பாவைமொழியப்—பொதுளு
மடம்பிடுங்கியன்பர்க்குவான்வீடளிக்குங்
கடம்பொழிமுக்கட்களிறு.

அவையடக்கம்.

சிவசிவாவெண்பாரிச்செய்யுட்டிறந்தேந்
தெவர்களுமென்றஞ்சாதிசைத்தேன்—கவிஞரியற்
பன்பா லுரைத்தபழமொழிமுன்னீ துமொரு
வெண்பா நூலாய்விளங்கவே.

கடவுள்வாழ்த்து.

விற்பிரம்பா னுற்றவடுமேவவுலகெங்குநிறை
சிற்பரனேதெய்வஞ்சிவசிவா—சொற்சிறந்த
அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

(6)

சீரகொளிறையொன்றுண்டத்தெய்வமீயென்றொப்பம்
சோர்விலடையாற்றெளிந்தோஞ்சோமேசா—வோரில்
அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

(க)

வான்சிற்றாடி.

புமல கொணையிற்கும்பூவையர்க்குமபூமழைசெய
கீமைநலங்குண்டோஞ்சிவசிவா—பூமும்
கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்ப் பற்றங்கே
மெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

(உ)

மேயபுகழ்த்துணையார்நீராட்டுங்கைகளாந்துன்
றாமமுடிமேல்வீழ்த்தார்சோமேசா—வாயுங்குல்
காணத்தவழிநாண்டுதங்காவியனுலகம்
காண்டவழங்காவியினினை.

(ஈ)

நீத்தார்பெருமை

நல்லசுகருக்கன் நிகாணுவதெனவேதமுனி
செல்லமடவாசிவசிவா—சொல்லி
னுன்னெனுந்தேட்டியானோரைந்தங்குட்டான
கரென்னனும்வைப்புக்கொவிதது.

(ஊ)

அத்திரவாக்காற்புத்தன்சென்னியறுத்தார்சண்பைர்
சுத்தனாத்தம்மன்பர்சோமேசா—நித்த
நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகுட்டிவிடு.

(஋)

அறன்வலியுறுத்தல்.

எய்தரும்பா லுயிரீத்தெய்துபொழுதுங்கன்னன்
செய்தருமீந்தான்சிவசிவா—வய்யுநெறி
யன்றறிவாமென்னுதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்குற்பொன்றாத்துணை.

(சு)

தக்கனாவேள்வித்தவத்தைமேற்கொண்டிருந்துத்
தொக்கவறமாயிற்றோசோமேசா—மிக்க
அழுக்காறவாவெருளியின்னாச்சொன்னானு
ய்ப்புக்காவிவன்றதறம்.

(சு)

இல்வாழ்க்கை.

எய்துசவுபரிக்கன்றின்றமகளாண்டாண்டு
செய்யவாசிந்தான்சிவசிவா—துய்யாதவத்
தாத்நிறொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரிதினாண்டையுடைத்து.

(சு)

இல்வாழ்தருபனியற்சந்திசேனன்
றொல்வார்த்தைதேழ்ப்பித்தான்சோமேசா—உல்ல
இயல்வினாநிலவாழ்க்கைவாழ்வனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

(சு)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சத்தியந்தப்பாடலரிச்சத்திரற்குச்சந்தராதி
சித்தபொருதித்தான்சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

(சு)

மூவர்தபெப்பவுங்கொண்புவைப்பணிகொண்டா
யேவனருயைசோமேசா—மேவுபிற
தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவான்
பெய்யுனப்பெய்யுமழை.

(சு)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

மறலிசெயன்மாற்றிவயதரனும்பெற்ற
கிறன்மகப்பேரூஞ்சிவசிவா—பெறுபே
மெழுபிறப்புந்தீயவைதிண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின். (எ)

பாடினர்டுவாண்டினிற்சம்பந்தரெனயாவோருஞ்
சூடுமகிழ்ச்சிமெய்யேசோமேசா—நாடியிழல்
தம்பிறம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது. (எ)

அன்புடைமை.

வேந்துரையாற்றிசைபுரிவேடன்மனைவெந்துமுன்போற்
சேர்ந்துபணிசெய்தாளசிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்
தன்பின்வழியதுயிர்நிலையிலிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு. (அ)

தோன்றாவகைகரந்துந்தோன்றலைக்கண்மெண்ணெகிழ்ந்து
தோன்றநின்றான்முன்புநளன்சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாழார்வலர்
புன் கணீர்பூசறநும். (அ)

விருந்தோம்பல்.

அன்னமிடான்பொன் னுடடைந்துந்தனதுடலைத்
தின்னெனவேதின்றான்சிவசிவா—மன்னியயற்
செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பா
னல்விருந்துவானத்தவர்க்கு. (சு)

பொன்னையாளன்பருக்கேபோனகமீர்துன்னருளாற்
சொன்னயிகப்பெற்றாளேசோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்ப்பதெலின்று. (சு)

இனியவைகூறல்.

குன்றெடுத்தாணின்சொற்கொடுகருணைவாரிதியைச்
சென்றெடுத்தின்புற்றான்சிவசிவா—நன்றெடுத்த
வின்கொலினிதின்மல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்கொல்வழங்குவது.

(௧௦)

இன்கொலிராமனியம்பலிரேணுகைசேய்
துன்பமொழியேபுகன்றான்சோமேசா—வன்புடைய
இன்கொலினிதின்மல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்கொல்வழங்குவது.

(௧௦)

செய்க்கன்றியறிதல்.

புடணம்போல்வீடணன்மேற்போனவேலைற்றன்றி
தேடமுடியாதேசிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுடாற்றலரிது.

(௧௧)

பன்னுமசுதிநன்றிபாராட்டிக்கோவைநூல்
சொன்னாளையெளவைமுன்புசோமேசா—பன்னுத்
தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்மெரிவார்.

(௧௧)

நடுவுநிலைமை.

நங்கையுமைஞூல்லானடுவிகத்தமால்வெருவு
செங்கணரவாளுன்சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபார்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

(௧௨)

வேதியாளாமோவென்றெள்ளாதுவெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக்கேபுகழ்ந்தார்சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபார்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

(௧௨)

அடக்கமுடைமை.

இறைமுருகன்முன்னின் நினைத்தமொழிதேரான்
சிறையிருந்தான்முன்சிவசிவா—புறவுறுப்பின்
யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிமுக்குப்பட்டு.

(கங)

எல்லாமுணர்ந்துமவியாதனியம்பியவச்
சொல்லாலேநாவயர்ந்தான்சோமேசா—வல்லமையல்
யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிமுக்குப்பட்டு.

(கங)

ஒழுக்கமுடைமை.

தன்மதுரைசொன்னபழிக்கஞ்சித்தகவுரைத்தான்
மென்மதுரைநாதன்சிவசிவா—வென்னி
னொழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதிய
வழுக்கியும்வாயாற்சொல்லல்.

(கச)

தியனவேசொல்லுஞ்சிசபாலன்முன்புகண்ணன்
றாயதலாச்சொல்லுரையான்சோமேசா—வாயின்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதிய
வழுக்கியும்வாயாற்சொல்லல்.

(கச)

பிறனில்விழையாமை.

வரமிழந்தான்சீதையினால்வாழ்விழந்தான்பத்துச்
சிரமுமிழந்தான்சிவசிவா—வுரமா
மெனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந்
தேரான்பிறனில்புகல்.

(கடு)

ஆன்றவெழிற்சீதையைவேட்டைந்நான்குநிண்கரத்தான்
றோன்றுபழிமாரிலனேசோமேசா—வேன்ற
பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

(கடு)

பொறையுடைமை,

ஐவரினுமுன்னோனரசவையிலேபொறுத்த
செய்கைபெரிதன்றோசிவசிவா—வையத்
தொறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்
பொறுத்தாரைப்பொன்போற் பெறுதிது. (கசு)

ஒட்டலன்செய்தீமைக்கொளுதுநமரென்றுரைத்தார்
சுட்டியகோமெய்ப்பொருளார்சோமேசா—முட்டி—
ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்கு
மொன்றுந்துணையுமபுகழ். (கசு)

அழுக்காறுமை,

மேருவுடனிகலிவிந்தமலைஹழிநது
சேருநிலனோடேசிவசிவா—வோரி
னழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத
தீயுழியுப்தசுவிடு. (கௌ)

அன்பரைக்கண்டழுக்காறுஞ்சமணாதம்வாயாற்
றுன்பமுற்றாவெங்கழுவிற்சோமேசா—வன்பாம்
அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொனனா
வழுக்கியுங்கேடனது. (கௌ)

வெஃகாமை,

வாசவனோரரசைகொளவந்தபலனையிந்தத்
தேசமறியாதோசிவசிவா—பேசுநகாற்
சிற்திற்பம்பெவெஃகியுறனல்லசெய்யாரே
மற்றிற்பம்பெண்ணுபவர். (கௌ)

நின்னமிடேகப்பழத்தைநீண்டறையோர்க்கீந்தவிதை
துன்னுருமுயோடழிந்தான்சோமேசா—பன்னில
நடுவின்நிறன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமாமாங்கேதரும். (கௌ)

புறங்கூறுமை.

குந்திமகார்பேறுரைத்தகொற்றவனுந்தன்வரவுஞ்
சின்தைசெயலுற்றான்சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழிகுறுவான்றன்பழியுள்ளந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

(௧௧)

கூனியிராமன்பிரிந்துபோமாறேகூறினளே
தூந்நுழங்கொன்றையணிகோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

(௧௧)

பயனிலசொல்லாமை.

மன்னவையிற்சொன்னவசையாற்சிகுபாலன்
சின்னமுற்றானன்றோசிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற்பாராட்டுவாணமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல்.

(௨௦)

சேக்கிழார்சிந்தாமணிப்பயிற்சிதிதெனவே
தூக்கியுப்தேசித்தார்சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற்பாராட்டுவாணமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல்.

(௨௦)

திவினையச்சம்.

பாரமுடிபத்தும்பறித்தபழிசேதுவினிற்
நீருதலினுலேசிவசிவா—சாருமிகற்
நீயவைநீயபயத்தலாற்றீயவை
நீயினுமஞ்சப்படும்.

(௨௧)

குற்றொருவர்க்கூறகொண்டுகொன்றகிம்மையேகூடச்
சொற்றதுகைகண்டோமேசோமேசா—வற்றான்
மறந்துப்பிறன்கேடுகுழற்குழி
னறஞ்சுழுஞ்சுழந்தவன்கேடு.

(௨௧)

ஒப்புரவறிதல்.

தாயைத்தழிசுவென்றதந்தைமொழிதவருச்
சேயைப்போலுண்டோசிவசிவா—வாயுமிடத்
தொத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும். (௨௨)

பண்டைநீனவெண்ணிநொந்தார்பாகஞ்செய்மாறரந்
தொண்டர்மனைவியார்சோமேசா—கண்டோ
நயனுடைய—னல்கூர்ந்தாளுதல்செயுமீர
செய்யாதமைகலாவாறு. (௨௩)

ஈகை.

தந்தைக்கிளமைதரும்பூருவைநிகர்வார்
சிந்திக்கெனங்கேசிவசிவா—நிந்தித்
திலெனன்னுமெகவமுரையாமையீதல்
குலனுடையான்கண்ணையுள். (௨௪)

மீளென்றுரைப்பளவுமிக்குவகைபெற்றிலர்வன்
ரோளரியற்பகையார்சோமேசா—நீளுலகில்
இன்னாதிர்க்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்குங்காணுமளவு. (௨௫)

புகழ்.

ஓடிவருபுட்கன்றுடலையரிந்தீந்தபுகழ்
தேடவரிதேசிவசிவா—நாடிவரி
னீதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
துதியயில்லையுயிர்க்கு. (௨௬)

போசன்கவிஞருக்கேபோதப்பரிந்தளித்துத்
துசிலாக்கீர்த்திகொண்டான்சோமேசா—வாசையுடன்
ஈதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
துதியயில்லையுயிர்க்கு (௨௭)

அருளுடைமை.

அன்றுமகப்பெறுவாட்கண்ணைவழுவாகியரன்
சென்றுதுணைசெய்தான்சிவசிவா—வென்று
மருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார்கண்ணுமுள். (2௫)

முத்திபால்வன்கண்மைமூண்டவகரசன்
சூர்த்திறந்தானுய்ந்தானோசோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார்பூப்பொருகாலருளற்றா
மற்றார்மற்றாதலரிது. (2௬)

புலன்மறுத்தல்.

புன்புலாலுண்ணுதுபுள்ளடைந்தன்கறிவார்
நின்பரோதின்னாசிவசிவா—துன்புறுஉந்
தன்னூன்பெருக்கற்குத்தான்பிறிதுநுண்பா
னெங்ஙனமாளுமருள். (2௭)

மச்சஞ்சுமந்தியப்பவானோர்ப்பணிகொண்டான்
றுச்சனஞ்சுரபன்மன்சோமேசா—நிச்சயமே
தன்னூன்பெருக்கற்குத்தான்பிறிதுநுண்பா
னெங்ஙனமாளுமருள். (2௮)

தவம்.

ஆடும்பரிசேவலானுடைற்குமன்
மேடுந்தவத்தாற்சிவசிவா—நாடுங்கால்
வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்செய்தவ
மிண்டுமுயலப்படும். (2௯)

எர்மணநல்லூர்ச்சுடருளியாருமனுக்கச்சிலர்தாந்
துரநெறிநின்றயர்ந்தார்சோமேசா—வோரில்
தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவம்தனை
யுடிலார்மேற்கொள்வது. (3௦)

கூடாவொழுக்கம்.

அட்டுர னூனிட்டரக்கன்பழிக்கரசைத்
தெட்டிவழிகொண்டான்சிவசிவா—கிட்டினர்க்குப்
பற்றற்றேமென்பார்படிற்றொழுக்கமெற்றெற்றென்
றேதம்பலவுத்தரும். (உ.அ)

மாயனவ்வேடங்கொண்டேவன்சலந்தரன்கிழத்தி
துமலங்கவந்தன்சோமேசா—வாயின்
வலியினிலேமையன்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்த்தற்று. (உ.ஆ)

கள்ளமை.

இல்வனன்வந்தாவிக்கபேதாயதுமலயச்
செல்வமுனிதோக்காற்சிவசிவா—சொல்லிற்
களவிஞலாகிபவாக்கமளவிறந்
தாவதுதீயலக்கெடு. (உ.க)

நாய்வற்களவினான்றாலபிகழப்பட்டான்
நாயனங்காதிமகன்சோமேசா—வாயதனால்
எள்ளமைவேண்டுவானென்பானெனைததொனறுங்
கள்ளமைகாக்கதனெனஞ்சு. (உ.க)

வாய்மை.

பெங்குபுகழ்வுய்மைப்பனிதவதியார்க்கரனா
செங்கனியையிந்தாச்சிவசிவா—துங்க
மனதெதாடுவாய்பைமொழியின்றவததொடு
கானஞ்செய்வாரின்றலை. (உ.உ)

பின்னையுடனுண்ணப்பேசியழைத்தாரன்பு
துள்ளுகிறுத்தொண்டர்சோமேசா—வுள்ளங்காற்
பொய்மையும்வாய்மையிடத்தபுரைதீர்ந்த
நன்மையக்குமெனின். (உ.உ)

வெகுளாமை.

தாவுசினத்தாற்றலையிழந்தான் நக்கனாழா
தேவிமகளாயுஞ்சிவசிவா—வாவன்யிருந்
தன்னைத்தான்காக்கிற்சினங்காக்ககாவாக்காற்
தன்னையேகொல்லுஞ்சினம். (௩.௧)

பல்லவர்கோன்வந்துபணியக்கருணைசெய்தார்
தொல்லைநெறிவாகீசர்சோமேசா—கொல்ல
இணரெரிதோய்வன்னவின்னாசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று. (௩.௧)

இன்னாசெய்யாமை.

புறம்பியத்துபின்னையுயிர்போக்கவந்தான்பட்ட
திறந்தெரியாதோசிவசிவா—பிறழ்ந்து
பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும். (௩.௨)

பின்னையார்வைப்பினிற்றிப்பெய்வித்தமினவன்றித்
துள்ளுவெப்புநோயுழந்தான்சோமேசா—வெள்ளிப்
பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும். (௩.௨)

கொல்லாமை.

மேவும்வனசாரோர்வேதியனைக்காத்தநலந்
தேவனறிவானேசிவசிவா—பூவுலகிற்
தன்னுயிர்ப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்ப்க்கும்வினை. (௩.௩)

வேந்தாமகற்றோர்க்கால்விடலஞ்சிமந்திரிதான்
சோர்ந்துதனதாவிவிட்டான்சோமேசா—வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர்ப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்ப்க்கும்வினை. (௩.௩)

நிலையாமை.

எங்குமிறவா னிறத்தொரு தூணின்
சிங்கத்தாலன்றோ சிவசிவா—தங்கிலை
நில்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. (௩௪)

ஆக்கையுமாயிரத்தெட்டண்டங்க ளநிலையாத்
தூக்கியழிந்தான்ரு ரன்சோமேசா—நோக்கியழி
நில்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. (௩௫)

துறவு.

பத்ரநிரியாதர்வசப்பட்டப னம்பட்டொரு
சித்தாகதைபன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் பத்துறந்தார்மயங்கி
வலைப்பட்டாரை மறமற. (௩௬)

கோவணமொன்றிச்சிப்பக்கடினவேபந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சோமேனியாய்சோமேசா—மேவில்
இயல்புக்குநோன்பிற்கானநின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெய்த்து. (௩௭)

மெய்யுணர்தல்.

சொற்கவைசோவாசகத்திற்சொன்னபொருள்தென்றே
சிற்சபையேபோனாச் சிவசிவா—நற்கலைநூற்
கற்றிண்மெய்ப்பொருள்கண்டார்தலைப்படுவர்
மற்றீண்வொராதெறி. (௩௮)

காரிகையாரைப்பொன்னைக்காட்டவுங்காமாதிமும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந்தாரரசர்சோமேசா—வோருங்காத்
காமம்வெகுளியக்கமிவைமுன்ற
னாங்குடக்கெடுநாய். (௩௯)

அவாவறுத்தல்.

சாரங்கமீதுசடபரதன்சிந்தைவைத்துச்
சீரங்கம்பெற்றான்சிவசிவா—நேரு
மவாவென்பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப்பிறப்பினும்வித்து. (௩௭)

தாய்கருவில்வாழ்குழவிதாமெல்லாம்வேண்டுவது
தூயபிறவாமையொன்றேசோமேசா—வாயதனால்
வேண்டுங்கால்வேண்டுப்பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமவேண்டவரும். (௩௮)

ஊழ்.

உற்றாளைப்பெட்டகத்திட்டோட்டுமிலங்கேசனைப்பின்
செற்றாள்வந்தென்பார்சிவசிவா—வுற்றோரி
னூழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று
சூழினுந்தான்முந்தும். (௩௮)

முன்னரமண்மதத்துமூண்டரசர்பின்சைவர்
துன்னியதுமென்வியப்போசோமேசா—வுன் னுங்காற்
பேதைப்படுக்குமிழ்நூழறிவகற்று
மாகலுமுற்றக்கடை. (௩௮)

இறைமாட்சி.

பெற்றவைக்கென்போலிரண்டுபேரிலொருவன்பிழைத்தாற்
சிற்றவைக்காமென்றான்சிவசிவா—வுற்ற
முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும். (௩௯)

பார்சீதைசீலம்பழித்துரைத்துங்காகுத்தன்
சோர்வுமுன்சீறிலனேசோமேசா—தேறிற்
செவிகைப்பச்சொற்பொறுக்கும்பண்டிடவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு. (௩௯)

சுரு

கல்வி.

பார்க்கவன்பாற்கல்விபயின்றகயன்பார்க்கவனோய்
தீர்க்கவரம்பெற்றான்சிவசிவா—வேற்கநன்றாக்
கற்ககசடறக்கற்பவைகற்றபி

னிற்கவதற்குத்தக.

(சு௦)

சம்பந்தர்நாவரசர்பாற்கண்டோஞ்சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவினுள்ளுவதுஞ்சோமேசா—நம்பி
உவப்பத்தலைக்கூடியுள்ளப்பிரித
லனைத்தேபுவவந்தொழில்.

(சு௦)

கல்லாமை.

புததர்யிகவாதுபுகன்றதுபோய்வாதலுர்ச்
சித்தர்முனேதாநர்சிவசிவா—வொத்தநெறி
கல்லாதவருநனில்லர்கற்றார்முற்
சொல்லாதிருக்கப்பெறின்.

(சுக)

மெய்த்திருவள் ளவனார்வென்றுயர்ந்தார்கல்விநலந்
துய்த்தசங்கத்தார்தாழ்ந்தார்சோமேசா—வய்த்தறியின
மேற்பிந்தாராயினுங்கல்லாதார்கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரனைதிலர்பாடு.

(சுக)

கேள்வி.

வெய்யமரப்பெருநரைத்தவேடனும்வான்மகியெனுந்
தெய்வமுனியானானசிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்விற்கேள்வியுடையாரவியுணவி
னான்றாரோடே ப்பர்நிலத்து.

(சு௨)

ஊனுக்கனென்னுமுரைகண்டுவந்தனரே
தூநந்தீர்க்கண்ணப்பர்சோமேசா—வானதனாற்
கற்றிலனாயினுங்கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்தினூற்றாந்துணை.

(சு௨)

அறிவுஸ்டுமை.

சனகனுலகநெறிதாவாதஞான
தினகரனாஞன்சிவசிவா—மனதினுட
னெவ்வதுறைவதுலகமுலகத்தோ
டவவதுறைவதறிவு.

(சங)

அன்றமணர்தீவைப்பவஞ்சியதென்னென்னன்மின்
றுன்றியசீர்ச்சம்பந்தர்சோமேசா—நன்றேயாம்
அஞ்சுவதஞ்சாமைபேதைமையஞ்சுவ
தஞ்சலறிவார்தொழில்.

(சங)

குற்றங்கடிதல்.

தன்மகனான்கள்நினுக்குந்தான்மந்திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோசென்மஞ்சிவசிவா—வுன்னுங்காற்
றன்குற்றநீக்கிப்பிறர்குற்றங்காண்கிற்பி
னென்குற்றமாகுமிறைக்கு.

(சச)

ஈரைந்தலையானணுகியபின்னேகலுற்றுச்
சூரந்தொலைந்தானேசோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தூறுபோலக்கெடும்.

(சச)

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

வன்றொண்டர்சேரரையும்வாவென்றானழைப்பச்
சென்றுதெரிவித்தார்சிவசிவா—வென்றுமெனீறுந்
தம்மிற்பெரியார்தமராவொழுதுதல்
வன்மையுளெல்லாந்தலை.

(சஞ)

எத்திறமுமேயர்கோனட்பாமாறெண்ணினரே
சுத்தநெறியாஞரர்சோமேசா—வைத்த
அரியவற்றுளெல்லாமரிதேபெரியாரைப்
பேணித்தமராக்கோனல்.

(சரு)

சிற்பினஞ்சேராமை.

அறியவசமோகலைக்கோட்டந்தணனுமாதர்
செறியவசத்தன்சிவசிவா—பிறிதென்
மனநலமன்னுயிர்க்காக்கமினநல
மெல்லாப்புகழுந்தரும்.

(சு ௬)

அற்காவமண்மொழிகேட்டல்ல லுற்றான்மாறனில்லாள்
சொற்கேட்டுநோய்தீர்ந்தான்சோமேசா—தற்காக்கும்
நல்லினத்தி லூங்குந் துணையில்லையினத்தி
னல்லற்பெப்பதுஉயில்.

(சு ௭)

தெரிந்துமெயல்வகை.

பன்மறையோர்க்கானளித்தபாரரசன்கோம்பியெனுஞ்
சென்மமெடுத்தான்சிவசிவா—வுன்னின்மிகு
நன்றற்ற லுள்ளுந்தவ றுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை.

(சு ௮)

சானகியையிச்சித்துத்தன்னுயிரும்போக்கினனே
தூநீரிலங்கையர்கோன்சோமேசா—வானதனால்
ஆக்கங்கூறுதிமுதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்காரறிவுடையார்.

(சு ௯)

வலியறிதல்.

நீசவுருவநிலனாழிசங்கு
தேசிகனாற்பெற்றான்சிவசிவா—பேசின்
வினைவலியுந்தன்வலியுமாற்றான்வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச்செயல்.

(சு ௧௦)

சக்கரத்தையெற்பன்சலந்தரனென்றெடுத்துத்
துக்கமுற்றுவீழினனேசோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம்வலியறியாருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர்.

(சு ௧௧)

கவி

காலமறிதல்.

யோகிருந்தகாலமுணராதுறுமதன்
 நேகமிழந்தான்சிவசிவா—வாகி
 லருவினையென்பவுளவோகருவியாற்
 காலமறிந்துசெயின்.

(சுக)

வீமனவைமுன்மனையேவட்டாணைக்கண்டுமொரு
 தூமொழியேனும்புகலான்சோமேசா—வாமென்றே
 ஊக்கமுடையானெடுக்கம்பொருதகர்
 தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து.

(சுக)

இடனறிதல்.

வயத்திரதமேறிவருமபிமன்றன்னைச்
 செயத்திரதன்கொன்றான்சிவசிவா—முயற்சியுட
 னெண்ணியாரெண்ணமிழப்பரிடனறிந்து
 துன்னியார் துன்னிச்செயின்.

(சூ)

காட்டுமுயலுங்கதக்கரியைக்கொல்லுமாற்
 றோட்டலர்நீர்க்கச்சியினுட்சோமேசா—நாட்டியிழன
 ஆற்றாருமாற்றியபிவிடனறிந்து
 போற்றார்கட்போற்றிச்செயின்.

(சூ)

தெரிந்துதெளிதல்.

அத்தனபதத்தியற்றுமாழிசலந்தரனைச்
 சித்ரவதைசெய்தசிவசிவா—தத்தம்
 பெருமைக்குமேனைச்சிறுமைக்குந்தத்தங்
 கருமமேகட்டளைக்கல்.

(சுக)

தேரருமானந்தனைமுன்றேறிப்பழிபூண்டான்
 சூரியபன்மாவெனபான்சோமேசா—தாரணிமேல்
 தேரான்பிறனைத்தெளிந்தான்வழிமுறை
 திராவிடம்பைதரும்.

(சுக)

தெரிந்துவினையாடல்.

சதமுகனைராகவனுஞ்சானகியைக்கொண்டே
சிதையவதைத்தான்சிவசிவா—விதயத்
திதன்னயிதனூலிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல்.

(௫௨)

தேசிகனாக்கொண்டசுரரிதைக்குத்தீங்கிழைத்தான்
றுசார்துவட்டாச்சேய்சோமேசா—பேசில்
எனவகையாற்றேறியக்கண்னும்வினவகையான்
வேறாகுமாந்தர்பலர்.

(௫௩)

சுற்றந்தழால்.

அன்றுதமருள்ளமறிந்தடைந்தவீடணற்குச்
சென்றுறுதிசொன்னான்சிவசிவா—வொன்று
முழைப்பிரிந்துகாரணத்தின்வந்தானேவேந்த
னிழைத்திஞந்தெண்ணிக்கொளல்.

(௫௩)

ஆர்வீடணனோடளவளாவாதரக்கன்
சோர்விலாவாழ்விழந்தான்சோமேசா—நேரே
அளவளவில்லாதான்வாழ்க்கைகுளவளாக்
கோழன்நிரீர்நிறைந்தற்று.

(௫௪)

பொச்சாவாமை.

இப்புவிமேற்கோயிலிறந்ததயனார்மறந்து
செப்புதலாலன்றோசிவசிவா—வெப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக்கொல்லும்புகழையறிவின
நிச்சநிரப்புக்கொன்றாங்கு.

(௫௪)

முப்புரத்தோர்வேவவுடனிருந்தமூவரே
துப்பினாற்கண்டறிந்தார்சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள் ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து.

(௫௪)

செங்கோன்மை.

மங்காதமங்குறனைமாறன்விலங்கிட்டான்
செங்கோன்மகிமைசிவசிவா—வெங்கேனும்
வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன்
கோலதூஉங்கோடாதெனின்.

(100)

மைந்தனெனாமலசமஞ்சன்றனைவெறுத்தான்
சந்தரச்செங்கோற்சகரன்சோமேசா—முந்துங்
குழபுறங்காத்தோம்பிக்குற்றங்கழதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில்.

(101)

கொடுங்கோன்மை.

தாதைசிவையிருக்கத்தங்கையழக்கஞ்சனூறுந்
திதையெவ்ரொல்வார்சிவசிவா—மேதினியி
லல்லற்பட்டாற்றாதழகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை.

(102)

ஐவரில்லாளமுதவன்றேகண்டேக்குற்றார்
துய்யகங்கைசெய்முதலோர்சோமேசா—மெய்யேயாம்
அல்லற்பட்டாற்றாதழகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை.

(103)

வெருவந்தசெய்யாமை.

வண்ணமகேனாவவருகீசகன்மடிந்தான்
றிண்ணமிதுவன்றோசிவசிவா—வெண்ணின்
வெருவந்தசெய்தொழுகும்வெங்கோலனாயி
னொருவந்தமொல்லைக்கெடும்.

(104)

வெய்துரையாலக்கணமேவீந்தான்சிசுபாலன்
றொய்யின்முலையுமைபாற்சோமேசா—வுய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன்கண்ணிலனையினெடுஞ்செல்வ
நீடின்றியாங்கேகெடும்.

(105)

கண்ணோட்டம்

முப்புரத்தை நீராக்கி மூவரையுங்காத்த நலஞ்
செப்பமுடியாதே சிவசிவா—வொப்பிற்
கருமஞ்சிதையாமற்கண்ணோடவல்லாற்
சூரிமையுடைத்திவவுலகு.

(௫௮)

மாலான் முதலிகழ்ந்தவானவர்கீங்கும்பொறுத்துத்
தோலாவிடமுண்டாய்சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினூர்கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை.

(௫௮)

ஒற்றாடல்.

வந்தசுகசாரர்வழிவெநிருதனன்றிச்
சிற்தைசெய்தார் காண்பார்சிவசிவா—பந்தர்
துறந்தாபடிவத்தராகியிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ்சோர்விலதொற்று.

(௫௯)

வேதனீல்லாள் வீந்ததிமீனவற்குநீதெரித்தாய்
சோதிபழியஞ்சுஞ்சோமேசா—பூதலததின்
எல்லாங்குமெல்லாநிகழ்பவையெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல்வேந்தன் றெழில்.

(௬௦)

ஊக்கமுடைமை.

நல்லதினமென்றே நரகனி றுநாளுலகிற்
செல்லவரம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசே
ருள்ளமிலாதவரெய்தாருலகத்து
வள்ளியமென்னுஞ்செருக்கு.

(௬௦)

வெங்கரியைப்பாகரைமுன் வீட்டினாரே கராய்த்
துங்கவெறிபததர்சோமேசா—வங்கம்
பரியதுகூர்ங்கோட்டதாயினும்யானை
வெழும்துபுலிதாக்குறின.

(௬௦)

மடியின்மை.

தந்தையுள்ளோர்க்கித்தவமேவியதுருவன்
சிந்தைவலிதன்றோசிவசிவா—நந்து
மடியிலாமன்னவனெய்துமடியளந்தான்
ஈஅயதெல்லாமொருங்கு. (கூக)

பொன்மலையின்வேங்கைபொறித்துமீண்டான்சென்னி
தொன்மைவலியாண்மையினுற்சோமேசா—பன்னின்
மடியிலாமன்னவனெய்துமடியளந்தான்
ஈஅயதெல்லாமொருங்கு. (கூக)

ஆள்வினையுடைமை.

எய்தாதிராமற்கிலக்குவன்போலென்றுரைக்கச்
செய்தானடிமைசிவசிவா—நொய்தேனு
மின்பம்விழையான்வினைவிழைவான்றன்கேளர்
துன்பந்துடைத்துன்றுந்தான். (கூஉ)

கூற்றுவர்முவேந்தர்நிலமுங்கைக்கொண்டாரே
தோற்றுந்தாளாண்மையினுற்சோமேசா—சாற்று
முயற்சிதிருவினையாக்குமுயற்றின்மை
யின்மைபுகுத்திவிடும். (கூஉ)

இடுக்கணழியாமை.

இரணியன்ஈன்செய்தவிடும்பைதனைமைந்தன்,
றிரணமாக்கண்டான்சிவசிவா—முரணி
யடுக்கிவரினுமழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்டடும். (கூங்)

என்றுமொருமீனவந்தின்மைமிகவுந்தளரார்
துன்றேரதிபத்தர்சோமேசா—மன்ற
அடுக்கிவரினுமழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்டடும். (கூங்)

அமைச்சு.

போயவரசாளிபுகவெழக்கண்டாளியுடல்
நீயினமைச்சிட்டான்சிவசிவா—வாயிற்
நெரிதலுந்தேர்ந்துசெயலுமொருதலையாச்
சொல்லலும்வல்லதமைச்சு. (கூசு)

கால்சேய்கதிர்சேயைக்காத்தரசனட்புதவித்
தூலமுடிசூட்டுவித்தான்சோமேசா—சாலப்
பிரித்தலும்பேணிக்கொளலும்பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு. (கூசு)

சொல்வன்மை.

என்றும்பதினெனவரனாரோதியசொல்
சென்றதேயின்னுஞ்சிவசிவா—நன்றிபெறச்
சொல்லுகசொல்லைப்பிந்தோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து. (கூரு)

நித்தியத்துயக்கேட்பரனித்திரையென்றேமயக்கந்
துய்த்தனனாங்கும்பகன்னன்சோமேசா—வெத்திறத்தும்
ஆக்கமுங்கேடுமதனாலவருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின்கட்சோர்வு. (கூரு)

வினைத்தூய்மை.

மைந்தன்முடிவழித்தான்மாள்கவெனக்கைவிரித்த
சிந்துபதிபட்டரின்சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற்பொருள்செய்தேமாற்றல்பசுமட்
கலத்துணீர்பெய்திரீஇயற்று. (கூசு)

தக்கனுனையெள்ளிமகஞ்சாடும்போதெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றுவதைன்னேசோமேசா—வெக்காலும்
எற்றென்றிரங்குவசெய்யற்கசெய்வானென்
மற்றன்னசெய்யாமென்று. (கூசு)

வினைத் திட்டம்.

எய்துமுருவறிந்துமேந்திழையாள்பாவனைதான்
செய்தபடியாச்சேசிவசிவா—வையத்தி
னெண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின்.

(சுஎ)

செவ்வேளைப்பாலனெனவெள்ளித்திறலழிந்தான்
றுவவாதவெஞ்சுரன்சோமேசா—வவ்வா
றுசுவகண்டெள்ளாமவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன்னொருடைத்து.

(சுஎ)

வினைசெயல்வகை.

மங்கைமுலைக்கச்சவிழ்த்தமாயச்சயந்தனொரு
செங்கணிழந்தான்சிவசிவா—வெங்கு
முடிவுமிடையுறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல்.

(சுஅ)

வெள்ளிவெற்பையெண்ணுதெடுப்பென்னவீறெய்தித்
துள்ளியழிந்தானரக்கன்சோமேசா—மெள்ள
முடிவுமிடையுறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல்.

(சுஅ)

தூது.

சானகியைக்கண்டரக்கன்ருணிகலிவாலிலிடுந்
தீநகரிவிட்டான்சிவசிவா—ஐனுக்
கிறுதிபயப்பினுமெஞ்சாநிறைவர்க்
குறுதிபயப்பதாந்துது.

(சுக)

தன்றுயரநோக்கான்ரீனவிடுத்தோர்க்கேயுறுதி
துன்றமொழிந்தானிடதன்சோமேசா—வென்றும்
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாநிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்துது.

(சுக)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அன்றரசோடேரண்டனாடுமுரையாலவமே
சென்றுயிரையீந்தான்சிவசிவா—நன்றிபெற
வேட்பனசொல்லிவினையிலவெஞ்ஞான் நுங்
கேட்பினுஞ்சொல்லாவிடல். (எ௭)

மாமனானென்னுமதத்தா லுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றர்த்தக்கஞர்சோமேசா—வாமே
பழையமெனக்கருதிப்பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும். (எ௮)

குறிப்பறிதல்.

வென்றியிராமனெடுவில்லைமுனிவன்குறிப்பாற்
சென்றுவளைத்தான்சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற்குறிப்புணர்வாரையுறுப்பினுள்
யாதுகொடுதுங்கொளல். (எ௯)

அப்பூதியார்மறைத்தும்வாசீசரக்கரவைத்
துப்பானறிந்தனரேசோமேசா—விப்புலியில்
ஐயப்பனா அதகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல். (எ௧)

அவையறிதல்.

மன்றிற்பரசடிகோளரிமுன்வல்லமணர்
சென்றநிலையென்னாஞ்சிவசிவா—துன்றுதுற
வாற்றினிலைதளர்ந்தற்றேவியன்புல
மேற்றுணர்வார்முன்னரிழுக்கு. (எ௨)

ஓர்சங்கத்தார்கல்வியுமைச்சேய்க்குக்காட்டிச்
சேர்ர்வுநலந்தேர்ந்தனரேசோமேசா—வோருங்காற்
கற்றறிந்தார்கல்விவிளங்குங்கசடறச்
சொற்றெறிதல்வல்லாரகத்து. (எ௩)

அவையஞ்சாமை.

முத்தமிழ்ச்சங்கத்தவரைமூதுரையால்வள்ளுவருஞ்
சித்தமகிழ்வித்தார்சிவசிவா—வெத்தனையுங்
கற்றாரிநகற்றாரெனப்படுவீர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார்.

(எந்)

வாழ்வாதவூரர்வளவனவைமுன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தேரரைவென்றார்சோமேசா—தாழ்வகல
ஆற்றினளவறிந்துகற்கவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு.

(எந்)

நாடு.

பொன்னியெனவேழமுனிபொற்கரகநீர்கவிழ்த்த
சென்னிவளநாடேசிவசிவா—நன்னா
டிருபுனலும்வாய்ந்தமலையும்வருபுனலும்
வல்லரணுநாட்டிற்குறுப்பு.

(எசு)

மேல்வளமெல்லாமமைந்தும்வீரமகேந்திரந்தான்,
ரோல்வியுற்றுமாய்ந்ததேசோமேசா—ஞாலமிசை
ஆங்கமைவெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
வேந்தமைவில்லாதநாடு.

(எசு)

அரண்.

காத்தானசலக்கருணாகரன்கலிங்கஞ்
சேர்த்தான்றிறத்திற்சிவசிவா—பார்த்தா
லெனைமாட்சித்தாயினுமென்றும்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லாதரண்.

(எந்)

வல்லதிகன்றன்னரணம்வான்வளவன்சேனைசெலத்
தொல்லைவலிமாண்டதேசோமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லாதரண்.

(எந்)

பொருள்செயல்வகை.

கொண்டான்வடகிரியிற்கூடலரசுபொருட்
செண்டாலடித்தேசிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள்காழ்ப்பவியற்றியார்க்கென்பொரு
ளேனையிரண்டுமொருங்கு. (எசு)

உக்கிரனார்மேருவைவென்றொண்ணிதியம்பெற்றமையாற்
றொக்ககுழுகாத்தனர்காண்சோமேசா—மிக்குயர்ந்த
குன்றேறியானைப்போர்கண்டற்றற்றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச்செய்வான்வினை. (எசு)

படைமாட்சி.

பார்த்திவனைக்கட்டவிழ்த்துப்பத்ராயுடன்பகையைத்
தீர்த்தொருவனின்ருன்சிவசிவா—பார்த்தங்
கொலித்தக்காலென்னொழுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (எள)

நீநகைப்பழம்புரமுநீராகிமாய்ந்ததே
தூநகையாள்பாலமருஞ்சோமேசா—வானின்
ஒலித்தக்காலென்னொழுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (எள)

படைச்செருக்கு.

உரமிறந்துபோகிறதவுள்ளத்தரவான்
சிரமறுந்துற்றான்சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண்படாதநாளெல்லாம்வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன்னுனையெடுத்து. (எஅ)

மனமதனின்னோடெதிர்த்துவீற்றழிந்துமாண்டாலுந்
துன்னுபுகழேபெற்றான்சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கானமுயலெய்தவம்பினில்யானை
பிழைத்தவேலேந்தலினிது. (எஅ)

உயி

நட்பு.

உற்றகுசேலனலமுற்றிருத்தற்காவுவந்தோர்
சிற்றுணவுட்கொண்டான்சிவசிவா—சுற்று
முடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
பிழிக்கண்களைவதாநட்பு.

(எக)

வாக்கரசர்பிள்ளாயெனவலித்துமாற்றலுற்றார்
தூக்குபிள்ளையார்செலவைச்சோமேசா—நோக்கி
நகுதற்பொருட்டன்றுநட்டன்மிகுதிக்கண்
மேற்சென்றிழத்தற்பொருட்டு.

(எக)

நட்பாராய்தல்.

துருவதன்கட்டுண்டான்றுரோணனடியாராற்
செருவினின்முனஞ்சிவசிவா—வருவதன்மு
னாய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான்கேண்மைகடைமுறை
தான்சாந்துயரந்தரும்.

(அ0)

போற்றுஞ்சசீலன்புயபெலினீத்தகன்றான்
ரோற்றிறைவிதும்மிடவுஞ்சோமேசா—வேற்றதே
ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்
கேண்மையாரீஇவிடல்.

(அ0)

பழமை.

குறித்தரசுகன்னனுடன்கோதைவினையாடத்
தெறித்தமணியுஞ்சிவசிவா—பொறுக்கி
னழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர்.

(அக)

இல்லாளைப்பற்றிமூழ்கென்றிடவுமன்புகுன்றார்
தொல்லெநநிலகண்டர்சோமேசா—வொல்லா
தழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர்.

(அக)

தீர்ப்பு

பொன்மானென்றோசைகொண்டபொன்னையாள் பட்டதுயர்
சென்மாந்தரபாவஞ்சிவசிவா—சொன்னோங்
கனவினுமின் னுதுமன்னோவினைவேறு
சோல்வேறுபட்டார்தொடர்பு. (அஉ)

ஆங்காரியந்தெத்தவங்கனைசொற்கேட்டிறந்தான்
ஹங்காத்தசரதன்றூன்சோமேசா—வீங்கிதனூல்
ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை
சொல்லாடார்சோரவிடல். (அஉ)

கூடாநட்பு.

தாய்போல்வருமலகைதன்னட்பறிந்துமவள்
சேய்போலிருந்தான்சிவசிவா—மாயனெதிர்
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (அரு)

தாய்திண்டத் தூசுடுத்துச்சாரெனுஞ்சொற்றீதென்றூ
பேசுயோதனற்குச்சோமேசா—வாயதனூல்
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (அரு)

பேதைமை.

தன்றலைமேற்றன்கைவைத்தோர்தானவன்முன்பெற்றவரஞ்
சென்றிறக்கலாசீசேசிவசிவா—வென்றென்றும்
பொய்படுமொன்றோபுனைபூணுங்கையறியாப்
பேதைவினைமேற்கொளின். (அசு)

வன்சமணர்தம்பிரிவால்வாகீசர்க்கின்பமன்றித்
துன்பமென்பதில்லையேசோமேசா—நன்காம்
பெரிதினிதுபேதையார்கேண்மைபிரிவின்கட்
பீழைதருவதொன்றில். (அசு)

புல்லறிவான்மை.

மாற்குமதுவுங்கைடவனும்வாழ்நாளைத்
தீர்க்கவரமீந்தான்சிவசிவா—பார்க்கி
னறிவிலானெஞ்சுவந்தீதல்பிறிதியாது
மில்லைபெறுவான்றவம். (௮௫)

இல்லாண்மறுப்பவுஞ்சென்றேகிச்சலந்தரன்றான்
ரெல்வலிபோய்மாண்டனனேசோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ்செய்கலான்றன்றேறானவ்வுயிர்
போலுமளவுமோர்நோய். (௮௬)

இகல்.

தாயழிமைவானமுதந்தந்தகற்றச்சார்வயின
தேயனைமால்வென்றான்சிவசிவா—வேய
விகலெதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரையாரே
மிகலூக்குந்தன்மையவர். (௮௭)

எத்திறத்துங்கெட்டானிகலாற்சயோதனன்சீர்
துய்த்தனனட்பாற்றருமன்சோமேசா—மொய்த்த
இகலானுமின்னுதவெல்லாநகலானு
நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு. (௮௮)

பகைமாட்சி.

ஐங்கரனென்றேராவரக்கன்றலைமோதிச்
செங்கரங்கெணந்தான்சிவசிவா—துங்க
வழினோக்தான்வாய்ப்பனசெய்யோன்பழினோக்கான்
பண்பிலன்பற்றார்க்கினிது. (௮௯)

ஏனைய்பால்வெற்றிகொண்டானின்னோடெதிர்த்திறந்தான
னாநறும்பூவாளியான்சோமேசா—மான
வலியார்க்குமாநேற்றலோம்புகவேம்பா
மெலியார்மேன்மேகபகை. (௯௦)

பகைத்திறந்தொரிதல்.

ஐங்கரணக்கண்ணெகைத்தாவணிநாலாந்தியிற்
றிங்கள்பகையானுன்சிவசிவா—வெங்கும்
பகையென்னும்பண்பிலதனையொருவ
னகையேயும்வேண்டற்பாற்றன்று.

(அஅ)

நந்திகலம்பகத்தான்மாண்டகைநாடறியுஞ்
சந்தரஞ்சேர்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லேருழவர்பகைகொளினுங்கொள்ளற்க
சொல்லேருழவர்பகை.

(அஅ)

உட்பகை.

வென்றிபுனைசம்பரனைவென்றதவனில்லிருந்து
தென்றலெனுந்தேரான்சிவசிவா—வென்று
மரம்பொருதபொன்போலத்தேயுமரம்பொரு
துட்பகையுற்றகுடி.

(அஅ)

மாற்றார்முடியும்வளமையுங்கொண்டேகநலந்
தோற்றான்வழுதிமகன்சோமேசா—வாற்றவிலா
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினு
முட்பகையுள்ளதாங்கேடு.

(அஅ)

பெரியாரைப்பிழையாமை.

வந்தமுனிவோணைவணங்காவரமுனியைச்
சிந்தைசெயல்வேண்டுஞ்சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப்பேணுதொழுகிப்பெரியாராற்
பேராவிடும்பைதரும்.

(க௦)

கொன்படைகணீராகக்கோசிகனூர்சாபத்தாற்
றுன்பமுற்றார்நால்வேந்தர்சோமேசா—வின்புதவும்
ஏந்தியுகொள்கையார்சீறினிடையுரிந்து
வேந்தனும்வேந்துகெடும்.

(க௦)

பெண்வழிச்சேறல்.

ஒதுகனிபொருந்துமுங்கண்மனத்தினுற்ற
சேதிசொலினென்றான்சிவசிவா—வாதவிநா
லில்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
நல்லாருணனுத்தரும். (௧௧)

கற்பின்மையில்லாள்பாற்கண்மெயலுற்றழிந்தான்
சொற்புண்டரீகாக்கன்சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
நல்லாருணனுத்தரும். (௧௨)

வரைவின்மகளிர்.

பேசனுரைக்கிசைந்தபுண்ணியினவேசைகொன்ற
மேசமறியாதோசிவசிவா—பேசுட்டத்
தன்பின்விழையாற்பொருள்விழையுபாய்தொடியா
ரினசொலிழுக்குத்தரும். (௧௩)

வேண்டுமுருப்பசியைப்பார்த்ததன்வெறுத்தனனே
தூண்மெறைப்பரியாய்சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார்புன்னலந்தோயார்திநலத்தின்
மாண்டவறிவினவர். (௧௪)

கள்ளுண்ணுமை.

சுக்கிரனாச்சாபத்தொடர்பறிந்தோர்கள்ளிருந்த
திக்கினடப்பாரோசிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணப்போழ்திற்களித்தானைக்காணுங்கா
லுள்ளான்கொலுண்டதன்சோர்வு. (௧௫)

தக்கன்பான்னானத்தீசியுபதேசமெல்லாந்
தொக்கதனாலானதென்னேசோமேசா—பிக்குக்
களித்தானைக்காரணங்காட்டுதல்கீழ்நாக்
குளித்தானைத்தித்துரீஇயற்று. (௧௬)

ந.ந.

சூது.

வெற்றிநளன்சூதாழ்வீடுவிட்டுக்காடுறைந்தான்
சிற்றிதையுந்தானுஞ்சிவசிவா—சுற்று
முடைசெல்வமுனெனளிகல்வியென்றைந்து
மடையாவாமாயங்கை—ளின்.

(௪௩)

முந்தையத்தாற்பின்னுமண்டிழந்தார்குதரொடு
சொற்படுஞ்சூதாழிஞ்சோமேசா—வற்பமாம்
ஒன்றெய்திநாறிழக்குஞ்சூதர்க்குமுண்டாங்கொ
ன்னெய்திவாழ்வதோராறு.

(௪௪)

மருநது.

மாதவென்மாமருதின்மங்கையர்க்குமுற்பிறப்பின
சேதிதெரிவிக்குஞ்சிவசிவா—வாதலினுன்
மாறுபாடில்லாதவுண்டிமறுத்துண்ணி
னூறுபாடில்லையுயிர்க்கு.

(௪௫)

உல்லதிலகவதியார்மொழியைநம்பிவெந்நோய்
சொல்லரசுத்தீர்த்துயந்தாசோமேசா—புல்லிய
நோயராடிநோய்முதனாடியதுதணிக்கும்
வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல்.

(௪௬)

குடிமை.

தந்தைவதுவைதவிராதுவீடுமன்போய்ச்
சிந்தைதெளிவித்தானசிவசிவா—நந்தா
நலம்பேண்டினுனுடைமைவேண்டுங்குலம்பேண்டின
வேண்டுகயார்க்குமபணிவ.

(௪௭)

மங்கலியம்விற்பிறும்வழாதுபணிசெய்துவந்தார்
துங்கமறைதேர்கலயர்சோமேசா—உங்கண்
வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்பழங்குடி
பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று.

(௪௮)

மானம்.

அன்றெருவைவேந்தனரிவைதனக்காவமர்க்குச்
சென்றுயிரையீந்தான்சிவசிவா—துன்று
மயிர்தீப்பின்வாழாக்கவரிமாவன்னு
ருயிர்தீப்பர்மானம்வரின். (௬௭)

அச்சுவத்தமாப்பட்டானென்னவமர் துறந்தான்
றுச்சிறுரோணென்பான்சோமேசா—நச்சு
மயிர்தீப்பின்வாழாக்கவரிமாவன்னு
ருயிர்தீப்பர்மானம்வரின். (௬௮)

பெருமை.

நல்லாழிநான்குமனுநாரியுடனண்ணவரி
செல்வமகவா னுன்சிவசிவா—வொல்லும்
பெருமையுடையவராற்றுவாராற்றி
னருமையுடையசெயல். (௬௯)

தண்டியடிகளிருதாளிணைபேணுதழிந்தார்
தொண்டரம்பேய்ச்சமணர்சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியாருணர்ச்சியுளில்லைப்பெரியாரைப்
பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு. (௭௦)

சான்றாண்மை.

காருவனமுனிவர்தம்பிழைநோக்காதருளே
சேரநடஞ்செய்தான்சிவசிவா—வோருமவர்
இன்னுசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு. (௭௧)

வன்மைச்சயோதனற்கும்வானோர்சிறைமீட்டான்
மொன்மைநெறிததருமன்சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னுசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு. (௭௨)

பண்புடைமை.

பாந்தட்பகைமுயலைப்பற்றுதலாவென்றுமதி
தேர்ந் துமதைநீக்கான்சிவசிவா—கூர்ந்த
வரம்போலுங்கூர்மையரேனுமரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பில்லாதவர்.

(௧௦௦)

உன்பணிக்கென்றேறாதிந் செல்வமுத்தியுறத்
துன்பமுற்றார்நால்வணிகர்சோமேசா—வன்பும்கும்
பண்பிலான்பெற்றபெருஞ்செல்வநன்பால்
கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று.

(௧௦௧)

நன்றியில்செல்வம்.

நல்விசயன்கண்ணன்வரநன்மைபுரியாமறையேரன்
செல்வம்ருந்தென்னாஞ்சிவசிவா—தொல்விலகி
னச்சப்படாதவன்செல்வநடுவரு
ணச்சுமரம்பழுத்தற்று.

(௧௦௨)

எல்லாமறையவர்க்கீந்தேவறியன்போலானான்
சொல்லாருங்கீர்த்திரகுச்சோமேசா—நல்லதே
சீருடைஞ்செல்வார்சிறுதுணிமாரி
வறங்கூர்ந்தணையதுடைத்து.

(௧௦௩)

நாணுடைமை.

சாரும்புதியிலறாய்த்தாருவனமாதர்தமைச்
சேரவிதைசென்றான்சிவசிவா—பாரின்மீசை
நாணகத்தில்லாரியக்கமரப்பாவை
நாணலுயிர்மருட்டியற்று.

(௧௦௪)

புண்ணோடியிர்வாழநாணியுயிர்போக்கினான்
றுண்ணெனவேவாலிமுனஞ்சோமேசா—வெண்ணியிடல்
நாணலுயிரைத்துறப்பருயிர்ப்பொருட்டா
ணுண்டுறவார்நாணுள்பவர்.

(௧௦௫)

குடிசெயல்வகை.

துய்யபகீரதனுந்தொல்லரசரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ்சிவசிவா—வையமதி
னல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்பிறந்த
வில்லாண்மையாக்கிக்கொளல். (௧௦௩)

மற்றிருதராட்டிரன்சந்தானமெலாமாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த்தென்குளத்துர்ச்சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்காற்கொன்றிடவீழுமடுத்துன்று
நல்லாளிலாதகுடி. (௧௦௩)

உழவு.

வள்ளிபுனங்காத்திருந்தவாறே துவான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையாலன்றோசிவசிவா—வுள் ளுமிடத்
தேரினுநன்றாலெருவிடுதல்கட்டபி
னீரினுநன்றதன்காப்பு. (௧௦௪)

வேள்வித்தொழிற்குமுழுதொழின்முன்வேண்டுமால்
குழிசூழ்தென்குளத்துர்ச்சோமேசா—வாழும்
உழவினார்கைம்மடங்கினில்லைவிழைவதூஉம்
விட்டேமென்பார்க்குகிலை. (௧௦௪)

நல்குரவு.

மாமணியாற்கோசிகன்போய்மன்விடந்தீரான்வறுமைத்
திமையினான்மீண்டான்சிவசிவா—வாழு
நநன்சாராநல்குரவீன்றதாயானும்
பிறன்போலநோக்கப்படும். (௧௦௫)

நற்றருமன்வெற்றியினநாடிவிராடனெதிர்
சொற்றமொழிசொர்ந்ததேசோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொருணன்குணர்ந்துசொல்லினுநல்கூர்ந்தர்
சொற்பொருள்சொர்வுபடும். (௧௦௫)

இரவு.

தருமகுணமாவலிபாற்றானமெனச்சேர்த்தான்
நிருமகணன் றான்சிவசிவா—பரிவி .

னிரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தல்

கனவி லுந்தேற்றாதார்மாட்டு.

(௧௦௪)

கஞ்சாற்சோபனப்பெண்கூந்தல்கழிதளிக்கத்

துஞ்சமகிழ்ச்சிகொண்டாய்சோமேசா—நெஞ்சின்

இகழ்ந்தெள்ளாதிவாரைக்காணின்மகிழ்ந்துள்ள

முள்ளுந்நவப்பதுடைத்து.

(௧௦௫)

இரவச்சம்.

ஒன்றுதவவேடமுடன்சராசந்தன்முனஞ்

சென்றிரந்தார்மன்னர்சிவசிவா—வென்றுங்

கரவாதுவந்தியுங்கண்ணன் னார்கண்ணு

பிரவாமைகோடியுறம்.

(௧௦௬)

எண்ணையிரப்பஞ்சியுடலேவருத்தித்திபமிட்டார்

துண்ணென்கணம்புல்லர்சோமேசா—கண்ணியிழல்

ஆவிற்குந்நென்றிரப்பினுநாவிற்

கரவினிளிவந்ததில்.

(௧௦௭)

கயமை.

வாரிவழிதாராவருணனைக்கலமாய்ச்

சேரவழிசெய்தான்சிவசிவா—வாருமிதஞ்

சொல்லப்பயன்படுவார்சான்றோர்கரும்புபோற்

கொல்லப்பயன்படுங்கீழ்.

(௧௦௮)

எற்றதுரோணையைன்றெள்ளித்துருபதன்பின்

றோற்றுவிசயற்களித்தான்சோமேசா—போற்றிடினும்

சுர்ங்கைவிதிரார்கயவர்கொழுகுறுடைக்குங்

கூன்கையரல்லாதவர்க்கு.

(௧௦௯)

தன்கயணங்குறுத்தல்.

ஆர்ந்தசுரராநுரமுதணங்கைக்கண்மெகிழ்
சேர்ந்தசுரராநுர்சிவசிவா—சார்ந்துதனை
யுண்டார்கணல்லதநெறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின் று. (க௦௧)

வாய்ந்ததமயந்தியுருமாணலங்கண்டின்புற்றான்
ரேய்ந்தபுகழாளுநளன்சோமேசா—வாய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்கணல்லதநெறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின் று. (க௦௧)

குறிப்பறிதல்.

பைந்தொடியஞ்சந்தரரும்பார்த்தகுறிப்பாலன்றோ
சிந்தையுமொன்றானுர்சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணெடுகண்ணிணைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்க
ளென்னபயனுமில். (க௧௦)

காங்கேயன்வேண்டவெறுத்துரைத்தாள்கானவர்மின்
றுங்காவளக்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாங்கண்
உறாஅதவர்போற்சொலினுஞ்செராஅர்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (க௧௦)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

பார்த்தன்சுபத்திரைதன்பார்வையினுன்மெய்வுதுப்புந்
தீத்தனைக்கொண்டான்சிவசிவா—மாத்திரைநா
நீங்கிற்றெறுங்குறுங்காற்றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப்பெற்றானிவள். (க௧௧)

மெய்த்தவத்தைக்காசிபனும்விட்டொழிந்துமாயைபாற்
சுத்தமனம்வைத்தானேசோமேசா—வித்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டியிலினினிதுகொ
றாமரைக்கண்ணானுலகு. (க௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நந்துசசிமுகத்தைநாண்மதியென்றேருடன்
 சிந்தைமகிழ்கொண்டான்சிவசிவா—முந்து
 மறுவாய்நிறைந்தவவிர்மதிக்குப்போல
 மறுவுண்டோமாதர்முகத்து. (கக௨)

ஈன்றான்நிலோத்தமையையிச்சிக்கிலாங்கவண்மெய்
 தோன்றுமெழிலென்சொல்வேன்சோமேசா—வான்ற
 முறிமேனிமுத்தமுறுவல்வெறிநாற்றம்
 வேலுண்கண்வேய்த்தோளவட்கு. (கக௩)

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

காதற்குணம்விருத்தகாசிவிபசித்துரைத்த
 சேதித்திறமேசிவசிவா—நீதிச்சொ
 லுள் ளுவன்மன்யான்மறப்பினமறப்பறியே
 ளெள்ளமர்க்கண்ணுள் குணம். (க௪௩)

காநடந்துஞ்சீதைகலப்பாற்களித்தான்பின்னயர்ந்தான்
 ஹாரீரயோத்தியர்கோன்சோமேசா—வானதனால்
 வாழ்தலுயிர்க்கன்னளாயிழைசாத
 லதற்கன்னணிங்குயிடத்து. (கக௩)

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

சேரவிரைந்துவந்துஞ்சீதையிராமனுள்
 தேரவிருந்தாள்சிவசிவா—பாரிற்
 கடலன்னகாமமுழந்துமடலேராப்
 பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். (கக௪)

காமயிகவுழந்துந்தூதைக்கடிந்துவிட்டாள்
 சோமதுதற்பரவைசோமேசா—வாமே
 கடலன்னகாமமுழந்துமடலேராப்
 பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். (கக௪)

அலரறிவுறுத்தல்.

இத்துதுதன்மாயைவிடகெண்ணிவிலாசிசொலச்
சிந்தைமகிழ்வுகாண்டாள்சிவசிவா—புந்தி
களித்தொறுவங்கள் ஞண்டல்வேட்டற்றாற்காமம்
வெளிப்படுத்தோறுபினிது.

(ககரு)

ஓர்நாளகலியையையேட்டின்றுமும்பரிறை
சோராப்பழிபுண்டான்சோமேசா—வாராயிற்
கண்டதுமன்னுமொருநாளர்மன்னுந்
திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று.

(ககரு)

பிரிவாற்றாமை.

கோதைவரிவிற்புக்கைக்கொண்டல்பிரிவாற்றாற்
சீதைவனம்போனாள்சிவசிவா—வோதுபிடத்
தின்னாதினனில்லார்வாழ்தலதனினு
யின்னாதினியார்ப்பிரிவு.

(ககரு)

வாழ்விழந்தவின்னலினும்வாசவர்கோன்பிக்குரொத்தான்
ஞழ்ச்சியைமுன்பிரிந்துசோமேசா—வீழ்வாகட்
கின்னாதினனில்லார்வாழ்தலதனினு
யின்னாதினியார்ப்பிரிவு.

(ககரு)

படர்மெலிந்திரங்கல.

மாதனொருநாட்பிரிவின்மங்கையர்கண்டிரவைச்
சீறியுரைசெய்தார்சிவசிவா—கூறிக்
கொடியார்கொடுமையிற்றாங்கொடியவிற்கா
னெடியகழியுயிரா.

(ககரு)

இன்பமுற்றான்மாயைதோடோய்த்துபின்னென்மடங்கு
துன்பமுற்றன்காசிபன்றான்சோமேசா—வன்புடையாக்
கின்பங்கடன்பற்றுக்காமமத்தெங்காற
னுன்பமதனிற்பெரிது.

(ககரு)

கண்விதுப்பழிதல்.

நாடரியகண்ணேநளனைவிழித்தகற்றித்
தேடியழலென்னேஞசிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தானேக்கித்தாமேகலுழு
யிதுநகத்தக்கதுடைத்து. (ககஅ)

தாதையன்றித்தானேதுச்சந்தனைச்சோந்தின்னலுற்றாள்
ஞதில்சகுந்தலைதான்சோமேசா—வோதிற்
கதுமெனத்தானோக்கித்தாமேகலுழு
யிதுநகத்தக்கதுடைத்து. (ககஅ)

பசப்புறுபருவரல்.

மாரன்மகன்மஞ்சமுடன்வாராமுன்வாணன்முகள்
சேருநினைவாலேசிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தாளிவளென்பதல்லாலிவளைத்
துறந்தாரவரென்பாரில். (ககக)

கேழ்வரைச்சேடியர்சொல்கீழ்மைக்கியற்படுஞ்சொற்
ஞழ்மயின்னாந்துன்பத்துஞ்சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப்பேர்பெறுதனன்றேநயப்பித்தார்
நல்காமைதுற்றாரெனின். (ககக)

தனிப்படர்மிகுதி.

முல்லைமடவார்கண்ணமுன்னின்றொருமொழியாற்
செல்லற்றவிரென்றார்சிவசிவா—சொல்லி
னசைஇயார்நல்காரெனினுமவர்மாட்
முசையுமினியசெவிக்கு. (கஉ௦)

பன்முதிவர்பன்னியர்கள்பண்டுன்னைக்காமுறவுந்
துன்னியருள்செய்திலையேசோமேசா—வன்னதே
நாங்காதல்கொண்டார்நமக்கெவன்செய்பவோ
தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை. (கஉ௦)

நினைந்தவர்புலம்பல்.

சந்தனுவுங்கங்கைதனைப்படத்திலையெழுதிச்
சிற்தையலமந்தான்சிவசிவா—தந்தமனத்
துள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலாற்
கள் ளினுங்காமயினி து.

(கஉக)

தன்னையெயுன்னுந்தமயந்திமாதைநளன்
றுன்னாற்போனீத்திருந்தான்சோமேசா—வன்னதே
தந்நெஞ்சத்தெம்மைக்கடிகொண்டார்நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சத்தோவாவரல்.

(கஉக)

கனவுநிலையுரைத்தல.

நித்திரையிலுற்றிணந்தானேயனிரத்நவல்லி
சித்திரரேகைக்குச்சிவசிவா—வொத்துரைக்கத்
துஞ்சங்காற்றேண்மேலராஜிவிழிக்குங்கா
னெஞ்சத்தாராவர்விரைந்து.

(கஉஉ)

அல்லமனைமாயைகனவிலிணந்ததனாற்
சொல்லரியவின்பமுற்றாள்சோமேசா—நல்ல
நனவினாற்கண்டதூஉமாங்கேகனவுந்தான்
கண்டபொழுதேயினி து.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல.

வாடிக்கணவனுராவல்லிரவிற்பிங்கலையுந்
தேடிமனநொந்தாள்சிவசிவா—வொடிப்
பொருண்மாலையாளரையுள்ளிமருண்மலை
மாயுமென்மாயாவுயிர்.

(கஉந)

வானவர்கோன்காமநோய்மலைவரமிக்கதே
தூநீர்ப்புளினத்திற்சோமேசா—வானதே
காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாகி
மாலையலருமிந்நோய்.

(கஉந.)

உறுப்புநலனழிதல்.

வைதாள்விசயன்மருவாதுருப்பசியென்
செய்வாளயர்ந்தாள்சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார்கொடுமையுரைக்குந்தொடியொடு
தொல்கவின்வாடியதோள். (கஉச)

ஓதாநாளோதுகலையொத்தினித்தாள்சீதையென்றான்
குதாராவான்மீகிசோமேசா—கோதில்
பிணைநங்கிப்பைந்தொடிசோருந்திணைநங்கித்
தொல்கவின்வாடியதோள். (கஉச)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

வண்ணவருக்குமணிமாயன்மணம்புணர்த
றிண்ணமெனவுற்றாள்சிவசிவா—வண்ணினைவிற்
செற்றாடெனக்கைகவிடலுண்டோநெஞ்சேயா
முற்றலுறாதவர். (கஉரு)

அன்பன்றுறப்பவநாளாயினிதேடித்
துன்பந்தலைக்கொண்டாள்சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளியென்பரிதனெஞ்சேபரிந்துள்ளல்
பைதனோய்செய்தார்கணில். (கஉரு)

நிறையழிதல்.

அன்றுவனத்தண்ணலருகேநிறையழிந்தார்
சென்றுமுனிமாதர்சிவசிவா—வொன்ற
நிணந்தயிலிட்டன்னநெஞ்சினார்க்குண்டோ
புணர்ந்தாடிநிற்பேமெனல். (கஉச)

கோற்றொழிவிற்பாய்போன்றுகூடல்வணிகமின்னார்
தோற்றுநிறையழித்தாய்சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக்கள்வன்பணிமொழியன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும்படை. (கஉச)

அவர்வயின்விதும்பல்.

மன்னுமுன்கேளென்னவுஞ்சீமந்தனிதேரூடலுளஞ்
சின்னமுறலென்னேசிவசிவா—வுன்னி
லொருநாளெழுநாள்போற்செல்லுஞ்சேட்சென்றார்
வருநாள்வைத்தேங்குபவர்க்கு.

(கஉஎ)

சந்திரசேனன்வரவுநோக்கியுயிர்தாங்கினளாற்
சந்தரச்சீமந்தினிதான்சோமேசா—முந்தும்
உரனசைஇயுள்ளந்துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன்.

(கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

குன்றிற்சுமதிசூழிப்பாற்றருமகுத்தன்
சென்றுமயல்கொண்டான்சிவசிவா—வென்று
முடைமொக்குள்ளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேடை
நகைமொக்குள்ளுள்ளதொன்றுண்டு.

(கஉஎ)

சங்கிலிபாலாருடருழிகணந்தானாகத்
துங்கிக்குமன்புவைத்தார்சோமேசா—பொங்கப்
பெரிதாற்றிப்பெட்டக்கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைகூழ்வதுடைத்து.

(கஉஎ)

புணர்ச்சிவிதும்பல்

மன்னனகலியைநவஞ்சனைநீங்காமலுடற்
சின்னமுறலென்னேசிவசிவா—வென்னவவற்
காணுங்காற்காணேன்றவரூயகாணுக்காற்
காணேன்றவறல்லவை.

(கஉசு)

யோசனைகந்தியினைக்காண்டலும்பேரோகைகொண்டான்
றுசனையாச்சந்தனுத்தான்சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு.

(கஉசு)

